

KERK & Leven

03

2021

WEEKKRANT

20 JANUARI

JAARGANG 82

EDITIE 4330

SINT-FRANCISCUS
SINT-ANTONIUS
DON BOSCO

FEDERATIE FRANDO

WWW.KERKENLEVEN.BE

P900720 | AFGIFTEKANTOOR: 2099 ANTWERPEN X | AFZENDER: HALEWIJNLAAN 92 - 2050 ANTWERPEN

Nieuwjaarsbezoeken

"Santeil" klinken we. Dit is óns moment van samenzijn...

Als kind vond ik het geweldig wanneer de deken, de pastoor of de onderpastoor thuis op bezoek kwamen. Het had iets feestelijks. De beste fles wijn en sigaren kwamen boven. Bovendien kreeg de graag geziene gast de beste zetel. Wij, de kinderen, schaarden ons allemaal blij rond hem. En dan maar vertellen... Onvergetelijke avonden waren dat!

Helaas, dat is verleden tijd. Voor de priesters die nog een herderlijke taak waarmaken, is hun opdracht zó ontzettend groot dat zij zelden tijd vinden voor huisbezoeken. Jammer! Gelukkig bestaat er in veel parochies nog een goede ziekenzorgwerking: "Samana", waar vrijwilligers oude en zieke mensen trouw bezoeken. Naar jaarlijkse gewoonte bezoek ik drie vaste adressen in januari. Nieuwjaarsbezoeken! Helaas, ook dat is verleden tijd. Corona dwarsboomt wat ik met plezier doe: mensen ontmoeten, gezellig keuvelen, er zijn. En omdat het nu niet kan, vertel ik graag, hoe die bezoeken in normale tijd verlopen...

Margriet, Jeanneke en Madame Peeters. Alle drie wonen ze in hetzelfde appartementsgebouw. Ik heb ruim de tijd om bij elk aan te kloppen. Margriet is tachtig. Het geheugen laat haar in de steek. Een echte conversatie is onmogelijk, ze vindt haar woorden niet. Af en toe stoot ze een woord uit en daar bouwen we een gesprek mee op. Margriet is een

dappere vrouw en tracht zich uit de slag te trekken. "Portoke op het nieuwe jaar?", vraagt ze, terwijl ik mij neerzet. Ze kent het antwoord en glimlacht met een zichtbaar inwendig pretje. Met grote geste haalt ze de fles boven en schenkt me een glas vol. "Santeil" klinken we. Dit is óns moment van samen zijn...

Het bezoek bij Jeanneke, een verdiep hoger, kent ook zijn vast stramien. TV kijken en intussen over alles en nog wat praten. Jeanneke is zwaarlijvig, haar benen willen niet meer mee, alles is pijnlijk. Niet-tegenstaande haar ongemakken behoudt zij een vrolijkheid die aanstekelijk is. "Maske," zegt ze, "ge wet de flès in de frigo ston ên, sjinkt ons nekies e Kwëntroke. En in 't schaproece, up de bouveste plank, lê sjokolade wofels. Bevelen die ik elk huisbezoek tot ons beider vreugd stipt uitvoer. "Up et nievejaar", klinken we, "da woëlen gezond en kluk meige bloëve!" En of we samen genieten...

"Portoke, Kwëntroke", denk ik als ik gelukkig nu twee verdiepen kan zakken. Het verkleinwoord maakt voorzeker de drank iets lichter. De eenzaamheid weegt zwaar voor Madame Peeters. Sinds de dood van haar man went ze nimmer aan het alleen zijn. Haar dagelijkse babbelen mist ze. Het is gezellig knus bij haar en eenmaal in de zetel, geraak ik er moeilijk uit. Madame Peeters vertelt boeiend en komt vaak heel grappig uit de hoek. "E Pinoke om het jaar te starten lust ge toch zeker?" Hoe kan ik dit weigeren. E Pinoke mei pranille van Leonidas... en of dat smaakt. Heerlijke bezoeken! Tegen zes uur stijg ik gelukzalig de Keizersberg omhoog. Recht naar huis... en zeg bij mezelf: "Wat is het toch goed van goed te doen." Zo verliet het... ik kijk uit naar de tijd dat het weer kan!

Mia Bertmans

OPKIKKERTJES - SLEUTEL

Je vindt nogal wat in je post tegenwoordig. Behalve de brieven en rekeningen krijg ik ook geregeld aanbiedingen die mijn geluk alleen maar kunnen vergroten. Soms zit er zelfs een heuse sleutel bij, van een auto of een deur, die natuurlijk nergens op past. Maar toch, ik zal er beter van worden, op voorwaarde dat. Ik vermoed dat iedereen dergelijke 'geschenken' in de brievenbus vindt. Iedereen had toch al lang gelukkig moeten zijn.

Ik wens het je oprecht, veel geluk – met de lotto, in het verkeer en met de kinderen en de mensen met wie je samenleeft. Want een ongeluk is gauw gebeurd. En komt nooit alleen, naar verluidt.

Met geluk is dat ook zo, maar het komt veel zachter binnen, zonder dat je het voelt of weet. Ongeluk doet altijd een beetje pijn.

Bij geluk en ongeluk geldt dezelfde wetmatigheid: het komt altijd van buiten, niet van jezelf.

En toch is alles wat we doen en ook alles wat we laten, bedoeld om gelukkig te worden. Sommige mensen worden daar zelfs ontzettend moe van. Want hoe meer moeite ze doen, hoe minder het lukt. Ze worden er zo doodongelukkig van. Omdat ze het zelf willen maken, terwijl het altijd, altijd van buiten komt. Gebeurtenissen, weersomstandigheden en vooral de mensen rondom je komen zomaar je leven binnenvallen en bepalen hoe jij je voelt. Het is dan ook logisch dat we een selectie maken: dit mag niet binnen, dat wel, een glimlach mag wel binnen, pijn niet.

Want elkeen krijgt zijn deel, van de goeie zowel als van de slechte dingen. Daar kunnen we niet veel aan doen, behalve één ding. Met open handen ontvangen, is makkelijker dan met krampachtige.

Een open hart dwingt en wringt niet, maar werkt op de lange termijn verrijkend. Het is zoals met luisteren: vaak gaat dat selectief te werk, we horen wat we graag horen.

Wie echt luistert, hoort meer dan er gezegd wordt. Want de ander geeft zich aan jou. Om het iets eenvoudiger te zeggen: de sleutel van het geluk zit vaak in de achterzak van je medemens.

Hedwig Van Peteghem

Dit cursieffe werd geplukt uit "Opkikkertjes" (Halewijn, Antwerpen, 2006). Het boek is inmiddels uitverkocht bij de uitgever.

Nu het kouder wordt...

Nu het kouder wordt en het licht verzwakt, bidden wij dat wij warmte geven en warmte ontvangen en dat ons nooit mag ontbreken het licht van vriendschap en liefde waarin wij elkaar herkennen.

Nu de avonden langer worden, bidden wij dat wij de tijd gebruiken om tot onszelf te komen, anderen te ontmoeten en te naderen tot God.

Nu het jaar naar de winter keert, bidden wij om dankbaarheid voor alle vruchten van onze herfst en dat wij afscheid leren nemen.

God, tussen licht en donker verloopt ons leven.

Neem ons op in uw stilte en verblijd ons met uw vriendelijk licht, Jezus, onze Heer.

Frans Cromphout.

De vierde koning

Al heel lang vertelt men in Bethlehem over een vierde koning. Net als de drie anderen wilde hij ook de pasgeboren Koning bezoeken.

Maar onderweg deden zoveel arme mensen een beroep op hem, dat hij ook zijn geschenken voor de pasgeborene weggaf.

Uiteindelijk durfde hij niet meer

naar de pasgeboren Koning te gaan.

Maria zag hem in de verte aankomen.

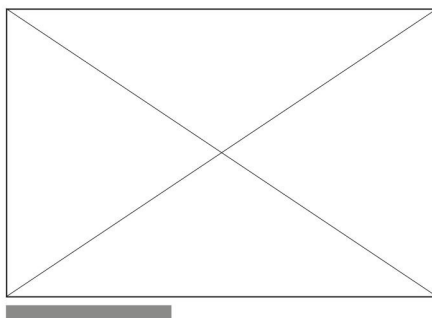
Toen ze hem zag twijfelen, wenkte ze. Hij kwam naar haar toe en zei: 'Ik wilde het Kind bezoeken, maar ik heb niets meer om Het te geven.' En hij vertelde wat hem onderweg was overkomen.

Toen zei Maria:

'Weet je, de geschenken die je aan de armen hebt gegeven, heb je eigenlijk al aan Jezus gegeven.'

(Naar een bekende kerstlegende)

(C. LETERME, Een parel voor elke dag, uitgeverij Averbode, 2007, p. 10)

Colofon

ALGEMENE REDACTIE
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 40
redactie.kerkenleven@kerknet.be
secretariaat.kl@kerknet.be
www.kerkenleven.be

PUBLICITEIT

Trevi plus bvba
Meerlaan 9, 9620 Zottegem
09 360 48 54 • fax 09 367 49 88
katrien.lannoo@treviplus.be
www.trevipus.be

DIENST PAROCHEBLADEN

Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 30
dienst.parochiebladen@kerknet.be

ABONNEMENTEN

Abonnementen en adreswijzigingen
uitsluitend via de parochie.

Copyright

Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit **KERK & leven** zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren. **KERK & leven** is een uitgave van Studiecencentrum Kerk en Media vzw

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER

Herman Cosijns

Diocesane redactie Aartsbisdom

Filip Ceulemans, 03 202 84 35,
filip.ceulemans@kerknet.be
Tony Dupont, 011 23 08 80,
tony.dupont@kerknet.be
Frederik de Merodestraat 18, 2800 Mechelen

ABONNEMENTEN

Philippe Nachtergaele
P. Nollekensstraat 145,
3010 Kessel-Lo
philippe.nachtergaele@gmail.com

REDACTIECONTACTPERSOON

SINT-ANTONIUS
Leo Swinnen
Platte-Lostraat 202,
3010 Kessel-Lo
gsm 0496 214 614
leo.swinnen@telenet.be

REDACTIECONTACTPERSOON

DON BOSCO
Gilberte Havet
Grensstraat 79,
3010 Kessel-Lo
tel. 016 25 45 87
gilberte.havet@gmail.com

REDACTIECONTACTPERSOON

SINT-FRANCISCUS
Herman Van Overbeke
Kasteelstraat 58,
3330 Korbeek-Lo
tel. 016 250593 gsm 0474 893766
hv.overbeke@telenet.be

EINDREDACTIE FRANDO

Leo Page
Verenigingstraat 21
3010 Kessel-Lo
tel. 016 252151 gsm 0479 508178
leopage42@gmail.com

CONTACTADRESSEN

DON BOSCO
Jef Wauters
Cristianlaan 43,
3010 Kessel-Lo
tel. 016 25 58 92 gsm 0485 06 30 38

SINT-ANTONIUS

Mathieu Voets, Volhardingslaan 30,
3001 Heverlee (0475/675667)
Parochiesecretariaat: Léon Schreursvest 33,
3001 Heverlee

SINT-FRANCISCUS

Parochiesecretariaat
Tiensesteenweg 190,
3001 Heverlee
tel. 016 25 04 59 of 0492 319215
Open van 09.30 u. - 11.30 u. op: dinsdag,
donderdag en vrijdag.

VIERINGEN

SINT-FRANCISCUS

Omwille van de Coronamaatregelen kunnen we tot nader beslissing geen vieringen aanbieden.

Van zodra de vieringen terug plaats mogen vinden zullen wij jullie ver-wittigen via

de mail en de valve aan de kerk.

Wel zullen wij iedere zondag een bezinning blijven maken en verspreiden, zoals

we dit reeds in de afgelopen weken deden.

Ken je iemand die ook een bezinning wil ontvangen dan kan je al-tijd hun

mailadres achterlaten bij Lieven-Dries@telenet.be

De werkgroep liturgie

SINT-ANTONIUS

Geen vieringen wegens de strenge coronamaatregelen.

Wel bezinningsblaadjes en bezinningsteksten op de website zoals tij-

dens de lockdown.

DON BOSCO

Rekening houdend met de corona-maatregelen zijn er op zondag nog geen erediensten.

De werkgroep liturgie bezorgt de teksten van de voorziene vieringen, die nu wegvallen, aan de **parochianen. Zondag 24 januari 2021**

Zondag 07 februari 2021 – Lichtmis

Woensdag 17 februari 2021 Aswoensdag met pastorale zone

Zondag 21 februari 2021
Op de website Ademtocht: www.ademtocht.be - zijn de teksten ook terug te vinden.

Ook in Linden, Blauwput, Bo-venlo, Vlierbeek gaan voorlopig geen vieringen door.

De biddende clown

Er was eens een clown, die niet meer zo jong was. Hij werd monnik. In de abdij mocht hij werken in de tuin. Hij was gelukkig.

Maar wanneer de monniken in de kerk aan het bidden waren, dacht hij: 'Wat doe ik hier eigenlijk? Ik ken geen enkel gebed. Ik ben het niet waard om monnik te zijn.'

Op een dag, toen de klok luidde voor het gebed, vluchtte hij naar een kleine kapel. 'Ik kan niet samen met de anderen bidden, maar ik kan het wel op mijn manier,' dacht hij. Hij trok zijn monnikspij uit en stond wat later in zijn kleurige clownspak.

En terwijl de monniken zongen, begon hij met hart en ziel te dansen voor God.

Een monnik, die hem gevolgd was, zag alles.

De volgende dag liet de abt de clown bij zich komen.

Hij knielde voor de abt en zei: 'Ik weet dat ik het niet waard ben monnik te zijn. Ik wil uit vrije wil de abdij verlaten.'

Maar de abt boog voor de clown en zei: 'Bid voor mij en voor alle monniken. Met je dans heb je God geëerd met lichaam en ziel. Ik hoop dat Hij ons die woorden wilt vergeven, die we uitspreken zonder dat ze uit ons hart komen.'

*naar een Franse legende
Chantal Leterme
uit 'Een parel voor elke dag'*

KALENDERBLAADJE

In de kleinen klinkt zijn stem, Hij verschijnt in Betlehem. Daar weet Hij zijn naam bezongen in een kleine herdersjongen: David die geen wapen droeg, toen hij Goliath versloeg.

Steeds opnieuw begint Hij daar zijn verwacht genadejaar. In verdrukten en geringen wil Hij van zijn toekomst zingen: Zwakheid zal de sterkte zijn en een kind mag koning zijn.

In de armen, wijd verspreid, ligt zijn naam en heiligheid. Daar is Hij altijd te vinden, die noemt Hij 'mijn meest beminden'. Derde Wereld heet het land aan zijn eigen rechterhand.

Jan Van Opbergen - Uit de viering voor 20 december 2020 in Don Bosco

Hoe gaat het?

Een vraag die we elkaar tientallen keren, met enige bezorgdheid dit jaar, hebben gesteld. "Hoe gaat het in Coronatijd?" Aandachtig luisterend probeer je in te schatten hoe zwaar de tijd je vriend treft. Hoe vereenzaamd of veerkrachtig je naaste is. Of hoor je haar, langs de telefoon, stilletjes huilen?

Wat een jaar! Om nooit te vergeten. De feestelijke lente wordt verduisterd door Corona. Een wereldwijde pandemie schrijft geschiedenis voor 2020, omkranst met blauwe mondkapjes. Eerste lockdown, tweede golf met nog strengere lockdown. Kommer en kwel. Verlies en rouw. Afzondering en eenzaamheid. Niemand blijft gespaard van angst, van onzekerheid. Allen zijn we kwetsbare mensen geworden.

Hoe gaat het op onze aardbol? Naast Covid-19 zijn er tal van andere zaken waar we ons terecht zorgen over kunnen maken: een puinhoop in Beiroet, bosbranden in Australië en Californië, inhumane en desastreuze toestanden in de vluchtelingenkampen van Moria. Landen die kreunen onder terreur. Chaotische verkiezingen in Amerika. En beschamend maar waar... de blijven- de honger en armoede in de wereld. Zo kunnen we verder schrijven, bladzijden vol, met de lijdensweg veraf en dichtbij.

Laat ons het blad even omdraaien en de andere zijde in de zon belichten. Zorg, liefde, troost, nabijheid streelden ons, als een zachte balsem voor de pijn. Verbondenheid in goede en kwade dagen...

Witte lakens aan het raam voor de helden van de zorg. Hotels in Brugge en Brussel stellen hun kamers open voor daklozen. Vrijwilligers uit de Westhoek trekken naar de vluchtelingenkampen in Duinkerke en wassen haren van jong en oud. Leerkrachten die tot een uiterste inzet gaan. Het zware fysieke en psychische werk in woonzorgcentra. Groots zijn hun daden! In hun dappere strijd, tijdens de tweede golf, vloeien tranen van uitputting, moedeloosheid, ellende en stress.

Het dagelijks applaus is inmiddels verstomd, maar duizend licht-

gevende initiatieven krijgen vorm dankzij "zorg voor licht" en "de Warmste Week"

Dichter bij huis... "Leuven Helpt" een platform dat hulpvragen van Leuvenaars koppelt aan vrijwilligers uit de buurt: "Heb je boodschappen of zorg nodig? Is de eenzaamheid te dragen of komen we even langs...". Reeds 1000 hulpvragen zijn beantwoord. Een heel concrete, warme hulpverlening!

Brieven met nieuws uit de geloofsgemeenschap worden rondgedragen. Sterke zondagsvieringen gaan publiek of lifestream door. Maskertjes worden door vrijwilligersge-maakt en uitgedeeld. Troubadours en zangers brengen muziek en zang. Mensen blijven elkaar steunen.

"Hoe gaat het met jou? Lukt het een beetje?" En dan zie je een klein wassen vaasje met bloemen voor de deur. Of dat lekkere suikerbrood op de vensterbank. Een lief briefje in de bus en een geschilderd tafereltje in een omslag. Verse asperges, met zorg geschild. Dat aanmoedigend telefoontje, een verhalend mailtje en die regelmatige babbel op afstand, in het Bruulpark. De "kleine goedheid", het doet zo'n deugd!

Corona leert ons rusten, verstillen. Een stilte die ons draagt door deze moeilijke tijd heen. Corona leert kleuren en geuren in volle natuur te zien en te snuiven. De lichtkransen om ons heen! Leert ons ademen en naar onze adem te luisteren, Adem van leven! Er komt plaats vrij in ons doen en zijn. Zachte waarden krijgen een plaats in het jaar 2020. Weldoende wondertjes verschijnen en roepen blij dankbaarheid op. "Licht in de duisternis".

2021... een nieuw jaar. Een schrift met lege bladzijden.

Mogen ze vol geschreven worden met voorspoed en vrede. Met het vaste geloof dat er in alle miserie en droefheid ook hoop en lichtpunten zijn. Allen kijken we uit naar een tijd van heil, een tijd van bevrijding. Ik wens het je, uit heel mijn hart. Het ga je goed!

Mia Bertmans

VREDE EN GELUK

Vrede is véél meer en gaat veel dieper dan een politieke keuze of leuze...

Vrede kun je niet kopen of afdwingen, je kunt er alleen in stilte aan werken in jezelf.

Want vrede is afwezig zijn van hebzucht, ontgoocheling, afgunst, angst, twijfel, verdeeldheid, negativiteit...

Vrede is soms een beetje naïef zijn en oude zekerheden durven loslaten.

Vrede is vertrouwen in jezelf en in de anderen, is een positieve ingesteldheid ondanks alles!

Vrede ontstaat alleen als je bereid bent om zélf het voorbeeld te geven.

Wees een medewerker aan vrede en daardoor een bouwer aan dieper levensgeluk voor jezelf en voor anderen.

Maak plaats voor vrede, vrede met en in je leven, ieder moment, iedere dag.

(L.H)

Parochieblad

2021

Een jaarabonnement voor 2021 komt op 40 euro.

Overschrijven:

Federatie Frando - Editie nummer 4330

BE65 7360 4731 0196 van PZK - PAROCHEBLAD FRA-ANT-DBO

Mededeling: K&L 2021 Federatie Frando - Naam, adres abonnee, parochie

WIST JE ??

dat je de voorbije parochiebladen kan herlezen op

http://www.franciscusfrando.be/

Jaaroverzicht parochiebladen of op

http://www.ademtocht.be/Plaatselijk nieuws

HUIS VAN HOOP

Begroeting en openingswoord

Gezegend dit uur en het licht ons gegeven.
Gezegend de woorden geladen met kracht.
Gezegend jij, mens hier naast mij en alles wat ons bijeen brengt.

Gegroet en gezegend in naam de van eeuwige Vader, Zoon en heilige Geest.

In het kader van Welzijnszorg maken we ook ruimte voor mensen die geen betaalbare woning vinden. Onze solidariteit met hen is een teken van hoop.

We zingen in de uitvoering van "Hervormde kerk Zeerijp"

Stem als een zee van mensen om mij, door mij heen.

Stem van die drenkeling, van dat stuk wrakhout dat een mens blijkt als hij mij aankijkt.

Stem die geen naam heeft, nog niet, mensen zonder stem.

Stem als een specht die klopt aan mijn gehoorbeen, woord dat aanhoudt, god die mij vasthoudt.

Openingsgebed

God, Gij die uw tent wilt opslaan om onder ons te wonen: open onze ogen voor de boodschapper van uw vrede. Hij is het licht van de wereld.

Lichtritus en lichtlied

In de advent zien we uit naar Jezus, het licht in ons leven, het licht voor de wereld.

Vier weken lang zien we uit naar zijn warm licht voor de meest kwetsbaren en armen in onze samenleving. Met het aansteken van de kaarsen drukken we ons verlangen uit dat het solidaire licht van Welzijnszorg mag groeien, opdat iedere mens kan thuiskomen in een goede en veilige woning.

Lied Jesus u bent het licht in ons leven. Laat nimmer toe dat het duister tot mij spreekt

Jezus, u bent het licht in ons leven.

Open mij voor uw liefde, o Heer!

Advent is de Heer een thuis geven,

een plaats bereiden waar Hij mag wonen. God zoekt bij mensen onderdak. Hij bouwt ons een woning. Hij wil in levende mensen wonen. Maken wij, als Maria, ruimte voor God in ons hart, voor Gods toekomst in ons leven?

In het kader van Welzijnszorg maken we ook ruimte voor mensen die geen betaalbare woning vinden. Onze solidariteit met hen is een teken van hoop.

We zingen "Stem als een zee van mensen"

Dat ook ons ja-woord, zichtbaar mag worden in het werk van onze handen, in de woorden die wij spreken daartoe steken wij de vierde kaars aan.

Eerste lezing: 2 Samuel 7,1-5,8b-11.16
Een huis voor God - De tekst Dichter bij de tijd (C. LETERME, Map Bijbel in 1000 seconden, fiche die hoort bij 2 Samuel 7,1-5,8b-11.16)

Toen koning David op een dag in zijn paleis rondliep dacht hij bij zichzelf: 'Zie eens hoe mooi ik hier woon. Dat is heel wat mooier dan de tent waarin de ark staat, die ons aan God doet denken.' (De ark is een soort kist, die je overal kunt meedragen en die kan dienen als een troon. Koning David en alle mensen van zijn land, de Israëlieten, zegden dat de ark de troon van God zelf was). En David dacht: 'Zou ik er niet goed aan doen voor de ark ook een mooi huis, een tempel te bouwen?'

Hij sprak erover met de profeet Natan. Natan zei: 'Dat lijkt me een goed idee.' Maar 's nachts kon Natan de slaap niet vatten. Hij dacht over de plannen van de koning en bad tot God. De volgende dag zei Natan tot David: 'De hele nacht heb ik tot God gebeden en God heeft me het volgende gezegd: De Israëlieten hebben de ark altijd meedragen, waar ze ook gingen. En als ze ter plaatse bleven, trokken ze een tent op om er de ark in te zetten. Zo konden ze voelen dat Ik, hun God bij hen was, of ze nu rondtrokken of ergens ter plaatse bleven rusten.' En Natan zei verder: 'Ik weet niet of het goed is om een tempel te bouwen.'

David zei toen: 'Maar ik wil dat de ark net zo'n mooi huis heeft als ik.' Maar Natan antwoordde: 'Ik denk niet dat God dat graag wil. God wil op een eenvoudige wijze bij de mensen blijven. Nog het liefst wil hij als mens onder ons zijn.' Toen zei David: 'Dan bouw ik beter geen tempel voor onze God' En hij ging de tent binnen waar de ark stond en dankte God om al wat hij voor zijn volk gedaan had.

Muziek

Luisteren we naar Hildegard von Bingen: De Sancta Maria Tiziana Fumagalli

Tweede lezing: Lc. 1,26-38

De engel Gabriël verscheen aan Marjam. Hij kwam bij haar binnen en sprak:

Jij hebt genade gevonden bij God. Zie, jij zult ontvangen in je buik en jij zult baren een zoon en jij zult roepen zijn naam 'Jezus'-JHWH bevestigd.

Hij zal groot zijn en zoon van de Allerhoogste worden genoemd.

Marjam sprak: Hoe zal dat gaan? - omdat ik met geen man gemeenschap heb.

De engel antwoordde haar en sprak: Heilige Geest zal over jou komen, kracht van de Allerhoogste zal jou overschaduwen.

Daarom ook zal deze verwekte heilig worden genoemd en zoon van God.

Marjam sprak: Mij geschiede naar uw woord.

Woordje

Op de vierde zondag van de advent ontmoeten wij in de lezingen twee mensen. Twee belangrijke schakels in de lange geschiedenis van God met de mensen. Hun namen: David en Maria. Zij zijn voor ons als een spiegel.

Hoe gaan wij naar Kerstmis? Als David of zoals Maria?

David, de machtige, de koning. Die zit stevig op zijn troon. Hij heeft rust gevonden en zich gesetteld in zijn paleis. En God? Die woont nog altijd in zijn tent. De tent waarin God is meegetrokken met de mensen, vele lange jaren door goede en bange tijden. Een tempel zou toch beter passen bij God, vindt David. Is zo'n imposant huis wel de plaats

waar God wil wonen? vraagt de profeet Natan zich af. God laat zich immers niet binden in prachtige tempels. In de tent is God dicht bij zijn mensen, zo is Hij altijd met hen meegetrokken, daar is God thuis. God wenst geen huis van steen.

In de adventskalender van 4 december las ik volgende tekst:

"Hij is niet hier"... "want God is bij de mensen".

Dit hangt tijdens de advent, elk jaar opnieuw aan de kerkdeur van de Magdalenakerk in Brugge. Is dit een grapje? Ja en neen. Ja, want dit past niet alleen in de decembermaand, tijdens de advent maar het hele jaar door. Neen, het is geen grapje "want God is bij de mensen".

Enkele jaren geleden was ik in die Magdalenakerk in Brugge naar aanleiding van het huwelijk van een neefje. Ik moet zeggen dat het een hele speciale kerk is; niet volgestouwd met stoelen maar een grote open ruimte waar kinderen kunnen spelen met water of met krijt. Er hangt ook een schommel midden de kerk en de bruid en het bruidsmisje zijn daar enkele keren in gaan zitten. Ook de broodmaaltijd was speciaal rond een grote tafel in het koor van de kerk en ieder kon een stukje brood en een glaasje wijn nemen en een zegewens uitspreken voor het koppel. een heel mooi ritueel.

Wil je God ruimte geven, geef dan ruimte en leven aan mensen; daar zal God wonen, leven.

Ook in het evangelie komt tot uiting dat God tussen mensen wil verblijven. Voor de menswording van zijn zoon kiest Hij een eenvoudige vrouw Maria uit een doorsnee gezin. Die wordt door Hem uitverkozen om zijn zoon te ontvangen. En de engel komt tot ons, en noemt ons bij onze naam en zegt: 'Jij kan vrede, gerechtigheid en toekomst brengen in deze wereld. 'Jij,' zegt de engel, 'kan een einde maken aan wanhoop, armoede, onrecht, geweld, schuld en misbruik. Jij kan verandering brengen en het "ieder voor zich" ombuigen in delen en herverdelen samen met andere mensen.'

Door ons 'ja' krijgt de vraag of we als David of zoals Maria naar Kerstmis gaan een duidelijk antwoord.

Voorbeden

Vernieuw in ons uw liefde voor de aarde en voor de mensen die haar bewonen. Doe ons beseffen hoe groot uw liefde voor ons is.

Vernieuw in ons uw hartstocht voor gerechtigheid. Doe ons beseffen het onnoemelijk onrecht van armoede en uitsluiting.

Vernieuw in ons de kracht om wegen te zoeken om de aarde en elkaar te dienen. Doe ons groeien in solidariteit voor wie geen toekomst heeft om van te dromen.

Vernieuw in ons, het begaan zijn met kwetsbare mensen zonder huis en thuis, vluchtelingen en ontneemden. Doe ons groeien in zorg voor geborgenheid en veiligheid, voor een dak boven hun hoofd.

Slotlied: Huub Oosterhuis B. Huijbers

Ergens komt een kind vandaan van ver, van buiten, zonder naam.

Ergens moet een mens toch heen, hij gaat zijn eigen weg alleen

Dan roepen mensen jij jij jij woon hier bij ons, woon hier bij mij, Het water is een bron voor jou De toekomst heeft een woord voor jou.

Dan vindt een mens zijn eigen naam:

iemand niemand
iemand niemand
kind van mensen ben jij voortaan.'

Slotbezinning - Voorzichtig (Kris Gelaude)

Voorzichtig, haast nog breekbaar verschijnt overal het licht. Maar met een kracht die niemand kent, die hoop ontketent, en de grafstenen van angst en wanhoop voor onze ogen opzij rolt.

Uit de viering voor 20 december in Don Bosco

Opgesteld door Ingrid Wezemaal en Majo Wrebrouck

GEMEENTE IN KERSTSFEER - Bierbeek

Tractor Run in Bierbeek

Zaterdagavond 26 december 2020 reden, voor de eerste keer, dertig tractoren, voorzien van lichtjes en de nodige kerstmuziek, een parcours van iets meer dan 22 kilometer doorheen de gemeente Bierbeek.

Burgemeester Johan Verhulst vertelt.

'Het idee om een tractor run te organiseren, kwam van mijn 16-jarige zoon Kamiel. Hij had vorige week deelgenomen aan een tractor run in Huldenberg met de versierde tractor van zijn opa, samen met dorpsgenoot Oskar Brants, 18 jaar.'

'We vroegen ons af of we dat ook niet in Bierbeek konden organiseren.'

'We stippelden een parcours uit doorheen onze vier deelgemeenten. Het hele schepencollege schaarde zich op maandag 21 december achter dit initiatief, de politie was meteen bereid om te begeleiden.'

Ondanks het slechte weer kwamen alle nieuwsgierige bewoners op straat om het lichtspectakel waar te nemen. Inwoners konden het gebeuren ook online volgen.

Het evenement werd gesmaakt bij de inwoners.

'Of we dat volgend jaar weer organiseren? Dat weten we nog niet. Maar het kriebelt wel om het volgend jaar weer te doen. We bekijken het vast en zeker.'

Uit de tekst van (mdt) in Het Nieuwsblad van 25 december 2020

De tijd van kale takken

De herfst is voorbij, de winter is al geruime tijd bezig en toch dringt het nu pas echt tot me door. Dat het koud en donker is. Dat de troost van roestbruine en felgele herfstbladeren afgelopen is. Dat de bladeren in een onsmakelijke, natte laag op de grond liggen en alleen een rillend boomskelet hebben achtergelaten. Dat het nog heel lang duurt voordat er aan die takken iets zal verschijnen dat op kleine blaadjes lijkt. Dat ik nog maanden moet leven met alleen hoop en geloof dat het ooit warmer en groener wordt. In februari begin ik al volop te dromen van de lente. In maart kan ik het voorjaar soms al ruiken. Maar het is een onomstotelijk vaststaand feit dat de bomen in Vlaanderen pas

in de tweede helft van april echt groene blaadjes krijgen. Pas dan kan ik weer dagelijks mijn ogen laven aan het groen. Tot die tijd is het overleven.

Kamerplanten kunnen helpen om het gemis te verzachten. Al hebben ook die het moeilijker in deze periode, door de droge lucht en het weinige licht in onze huizen. Tuinboeken zijn een alternatief. Of een reisje naar een warm land.

Maar meestal zit er niets anders op dan ons te warmen aan elkaar. Met armen die net zo reikhalzen als de kale takken om ons heen.

Kolet Janssen
via <https://www.koletjanssen.be/blog/de-tijd-van-de-kale-takken/>
10 januari 2020

MUSEUM M

House of card

In afwachting dat we weer naar theaters en andere zalen mogen, kunnen we alvast cultuur opsnuiven in de al geopende musea.

Sommige tentoonstellingen liepen al langer, maar worden door de corona-onderbreking verlengd.

Respecteer je wel de maatregelen?

Dus online een tijdsblok reserveren, het uitgestippelde parcours volgen, afstand houden en een mondmasker dragen.

In Leuven kan je terecht in Museum M.

Tentoonstelling 'House of card' – Thomas Demand

Waar? M Leuven, Vanderkelenstraat 28, 3000 Leuven

Telefoon +32(0)16 27 29 29

Wanneer? Van 9 oktober 2020, nog tot 18 april 2021

Toegangsprijs: 12 euro

www.mleuven.be

In M Museum loopt een grote solotentoonstelling van de Duitse kunstenaar Thomas Demand.

Hoewel opgeleid als beeldhouwer is zijn werk onlosmakelijk verbonden met architectuur.

Maar waar architecten van duurzaamheid vertrekken, gaat Demand eerder op zoek naar de grenzen van het fragiele en het vluchtige. Hij bouwt levensgrote maquettes met papier en karton om die vervolgens te fotograferen. Eens de camera zijn werk heeft gedaan, worden de papieren constructies vernietigd. Zo is het uiteindelijke fotobeeld hun enige bestaansreden.

Nieuwsbrief Museum M

Al het nieuws van Museum M in je mailbox?

Registreer je : mleuven.be/nl-nieuwsbrief

André Grosemans- Waar we naar uitkijken

Krant Het Nieuwsblad van zaterdag 2 en zondag 3 januari 2021

Derde Leeftijd Leuven

*Lezingen tweede semester 2020-2021

UDLL Derde Leeftijd Leuven

Februari 2021

09/02/2021: **Prof. Patrick Callaerts**
Ons brein: hoe hersenen en gedrag evolueren

16/02/2021: **Prof. Peter Jones**
(Over)leven binnen planetaire grenzen. De transitie naar rechtvaardige duurzaamheid.

23/02/2021: **Prof. Jelle Haemers**
Vrouwenrechten in de geschiedenis: het perspectief uit de 'donkere' middeleeuwen

02/03/2021: **Dr. Joke Wuestenbergs**
Misdadaadokter: arts of detective ?

Lezingen digitaal

Op basis van de huidige vooruitzichten in verband met de coronapandemie heeft de universitaire overheid al laten weten dat UDLL ook in het tweede semester van dit cursusjaar de lezingen niet kan laten doorgaan met een publiek van senioren in de aula De Somer.

De lezingen van het **Tweede semester van cursusjaar 2020-2021** zullen

eveneens in **digitale vorm** aangeboden worden, dus via rechtstreekse streaming op dinsdagnamiddag **om 14 uur**, vanuit de studio in Mechelen en achteraf ook te (her)bekijken via de video's van de opnames.

Het bestuur van UDLL heeft het cursusgeld voor digitale toegang tot de lezingen van het tweede semester vastgelegd op **50 euro**, wat een bijdrage van minder dan 4 euro per lezing betekent.

Iedere betalende cursist zal een persoonlijke inlog-link en een persoonlijk paswoord ontvangen, geldig voor de **12 geplande lezingen**.

Universiteit Derde Leeftijd Leuven vzw

Eigen Heerd

Minderbroederstraat 5 - 3000 Leuven

Tel: 016/32 40 01

E-mail: udll@kuleuven.be

Rekeningnummer: BE57 7380 4224 4835 (BIC: KREDBEBB)

BLIK- EN TERUGBLIK

2020

0202

De twee kanten van twintigtwintig
Twintigtwintig heeft me niks gebracht

Mij hoor je nooit zeggen

Dat we samen meer kunnen dan alleen

Want als ik even verder kijk, ontdek ik

Spanning en onrust om mij heen

Elke week voelde ik minder
Verbinding met mensen die me dierbaar zijn

Ik voelde

Dat ik vervreemd raakte van de buitenwereld

En zeg me vooral niet

"Er zit iets moois in iedere dag."

Want hoe je het draait of keert

Ik heb dit jaar stil gestaan

Je zult mij nooit horen zeggen:

Twintigtwintig bracht me veel lichtpuntjes!

Lees het gedicht nu van onder naar boven.

Auteur van deze tekst: Niet bekend.

Een landingsplek

Een van onze dochters is verhuisd en bij het inrichten van het nieuwe huis, moest er beslist worden waar elk meubelstuk zou komen te staan.

Een oud open kastje dat nog van mijn schoonouders is geweest en dat haar al achtervolgt doorheen al haar studentenkoten en latere woonsten, kreeg een plek in de gang. 'Want dat heb je nodig als je binnenkomt', bedacht ze. 'Zo'n plek om je sleutels op te leggen, je handschoenen en je mondmasker.'

Een plek om te landen. Want in de gang van je eigen huis mag je jas uit, trek je misschien je pantoffels aan, zet je je boodschappen neer. Je kunt er letterlijk alles uit je handen laten vallen. Het is een manier van thuiskomen. Alle ballast valt weg, je neemt de 'thuis-modus' aan.

Omgekeerd kan die plek ook dienen om dingen op te zetten die je niet mag vergeten om mee naar buiten te nemen: een brief die op de post moet, een boek of tijdschrift dat

je aan iemand wil uitlenen. Klein-zoon legt er de schatten op die hij op straat heeft gevonden; kastanjes, steentjes, pluimen, schroeven, koperen muntjes en af en toe een knikker of een Pokemonkaart.

Ik zou willen dat ik in mijn hoofd ook zo'n landingsplek had, waarop ik alles kon leggen wat ik even kwijt wil, maar nog niet weet waar ik het precies ga onderbrengen. Alles waarover ik nog even verder wil denken, maar nu niet. Alles wat ik ergens oppik en niet wil vergeten en dat dan toch doe. Alles wat me zo vertrouwd is, dat het me soms ontgaat. Dan zou ik af en toe eens op dat hersenplankje gaan rommelen en blij zijn met wie en wat ik daar weer tegenkom.

Een landingsplek, niemand kan het missen.

Kolet Janssen

(<https://www.koletjanssen.be/blog/landings>)
– 29 oktober 2020

In de openheid van de vlakke kun je ver kijken, wijdsse zichten, veel ruimte, alle kanten om uit te gaan.

Je moet er alleen voor oppassen dat je niet steevast op de vlakke blijft.

Geert De Kockere - OKRA

Handen

Een oude vrouw komt bij de dokter en zegt: Ik heb één hand vol klachten. Zal ik ze eens opnoemen? Laat maar eens horen zei de dokter.

De eerste vinger is mijn verloren man. De tweede zijn mijn lichamelijke klachten. De derde vinger, dat ik zo weinig meer kan doen. De vierde, dat ik me soms zo eenzaam voel. De vijfde vinger, dat er om me heen zoveel bekenden weggevallen zijn. Dat is inderdaad een hele hand vol, zegt de dokter.

Maar die andere hand dan? vraagt hij nieuwsgierig. Dat zijn mijn zegeningen, wilt u die ook horen? vraagt ze. Graag, zegt de arts.

De eerste vinger, dat ik elke dag voldoende te eten heb. De tweede, dat mijn huisje in de winter lekker warm is. De derde, dat er mensen om mij heen zijn die me helpen. De vierde, dat ik de laatste tijd gespaard ben van nog meer ziekten en pijn. De vijfde vinger, dat ik voldoende geld heb om mijn rekeningen te betalen.

De dokter kijkt naar beide handen. De vrouw kijkt hem aan en zegt: Hier zijn twee handen die verdriet

hebben gedragen, tranen gedroogd en wel eens tot vuisten zijn gebald. Ook twee handen die weten wat leven is.

En weet u wat ik nu zo mooi vind, wat er gebeurt als ik mijn handen vouw tot een gebed? Neen, zegt de dokter.

Als ik bid, gebeurt er iets met mijn handen. Dan gaat mijn hand met de zegeningen naar mijn hand met het verdriet. Dan vouw ik de vingers in elkaar en dan komen de moeilijke dingen tussen de zegeningen in. En de zegeningen houden die narigheid in mijn leven tegen. Biddend breng ik mijn verdriet bij God. Daarna tel ik de zegeningen.

Weet je, ik ben dankbaar dat ik twee handen heb, ze houden elkaar in evenwicht. Ze houden mij in evenwicht en zo is mijn leven ook minder zwaar.

De dokter knikt instemmend, vouwt de vingers van de ene hand tussen de vingers van zijn andere hand en blijft verzonken in zijn eigen gedachten zitten.

bron onbekend